

42

מטות Matot

Numbers 30:2-32:42

- וידבר משה אל־ראשי המטות לבני ישראל לאמר זה הדבר אשר צוה יהוה:
- איש כי־ידר נדר ליהוה או־השבוע שבועה לאסור אסר על־נפשו לא יחל דברו ככל־היצא מפיו יעשה:
- ואשה כי־תדר נדר ליהוה ואסרה אסר בבית אביה בנערותה:
- ושמע אביה את־נדרה ואסרה אשר אסרה על־נפשה והחריש לה אביה וקמו כל־נדריה וכל־אסר אשר־אסרה על־נפשה יקום:
- ואם־הניא אביה אותה ביום שמעו כל־נדריה ואסריה אשר־אסרה על־נפשה לא יקום ויהוה יסלח־לה כי־הניא אביה אותה:
- ואם־היו תהיה לאיש ונדרתה עליה או מבטא שפתיה אשר אסרה על־נפשה:
- ושמע אישה ביום שמעו והחריש לה וקמו נדריה ואסרה אשר־אסרה על־נפשה יקמו:
- ואם ביום שמע אישה יניא אותה והפר את־נדרה אשר עליה ואת מבטא שפתיה אשר אסרה על־נפשה ויהוה יסלח־לה:
- ונדר אלמנה וגרושה כל אשר־אסרה על־נפשה יקום עליה:
- ואם־בית אישה נדרה או־אסרה אסר על־נפשה בשבועה:
- ושמע אישה והחריש לה לא הניא אותה וקמו כל־נדריה וכל־אסר אשר־אסרה על־נפשה יקום:
- ואם־הפר יפר אתם | אישה ביום שמעו כל־מוצא שפתיה לנדרתה ולאסר נפשה לא יקום אישה הפרם ויהוה יסלח־לה:
- 2 Moses spoke to the heads of the Israelite tribes, saying: This is what יהוה has commanded:
- 3 If a householder* makes a vow to יהוה or takes an oath imposing an obligation* on himself, he shall not break his pledge; he must carry out all that has crossed his lips.*
- 4 If a woman* makes a vow to יהוה or assumes an obligation while still in her father's household by reason of her youth,
- 5 and her father learns of her vow or her self-imposed obligation and offers no objection, all her vows shall stand and every self-imposed obligation shall stand.
- 6 But if her father restrains her on the day he finds out, none of her vows or self-imposed obligations shall stand; and יהוה will forgive her, since her father restrained her.
- 7 If she should become someone's [wife] while her vow or the commitment* to which she bound herself is still in force,
- 8 and her husband learns of it and offers no objection on the day he finds out, her vows shall stand and her self-imposed obligations shall stand.
- 9 But if her husband restrains her on the day that he learns of it, he thereby annuls her vow which was in force or the commitment* to which she bound herself; and יהוה will forgive her.—
- 10 The vow of a widow or of a divorced woman, however, whatever she has imposed on herself, shall be binding upon her.—
- 11 So, too, if, while in her husband's household, she makes a vow or imposes an obligation on herself by oath,
- 12 and her husband learns of it, yet offers no objection—thus failing to restrain her—all her vows shall stand and all her self-imposed obligations shall stand.
- 13 But if her husband does annul them on the day he finds out, then nothing that has crossed her lips shall stand, whether vows or self-imposed obligations. Her husband has annulled them, and יהוה will forgive her.

- 14 כל־נדר וכל־שבועת אסר לענת נפש אישה יקימנו ואישה יפרנו: Every vow and every sworn obligation of self-denial may be upheld by her husband or annulled by her husband.
- 15 ואם־החרש יחליש לה אישה מיום אִל־יוֹם והקים את־כל־נדריה או את־כל־אסריה אשר עליה הקים אתם כִּי־הִחֲרַשׁ לה ביום שמעו: If her husband offers no objection from that day to the next, he has upheld all the vows or obligations she has assumed: he has upheld them by offering no objection on the day he found out.
- 16 ואם־הפר יפר אתם אחרי שמעו ונשא את־עוֹנה: But if he annuls them after [the day] he finds out, he shall bear her guilt.
- 17 אלה החלים אשר צוה יהוה את־משה בין איש לאשתו בין־אב לבתו בנערות בית אביה: Those are the laws that הווי enjoined upon Moses between a husband and his wife, and as between a father and his daughter while in her father's household by reason of her youth.

31

- 1 וידבר יהוה אל־משה לאמר: וידבר יהוה spoke to Moses, saying,
- 2 נלם נקמת בני ישראל מאת המדינים אחר תאסף אל־עמך: "Avenge the Israelite people on the Midianites; then you shall be gathered to your kin."
- 3 וידבר משה אל־העם לאמר החלצו מאתכם אנשים לצבא ויהיו על־מדלן לתת נקמת־יהוה במדן: Moses spoke to the militia,* saying, "Let troops* be picked out from among you for a campaign, and let them fall upon Midian to wreak הווי's vengeance on Midian."
- 4 אלה למטה אלה למטה לכל מטות ישראל תשלחו לצבא: You shall dispatch on the campaign a thousand from every one of the tribes of Israel."
- 5 וימסרו מאלפי ישראל אלה למטה שנים־עשר אלה חלוצי צבא: So a thousand from each tribe were furnished from the divisions of Israel, twelve thousand picked for the campaign.
- 6 וישלח אתם משה אלה למטה לצבא אתם ואת־פינחס בן־אלעזר הכהן לצבא וכלי הקדש וחרצרות התרועה בידו: Moses dispatched them on the campaign, a thousand from each tribe, with Phinehas son of Eleazar serving as a priest on the campaign, equipped with the sacred utensils* and the trumpets for sounding the blasts.
- 7 ויצבאו על־מדלן כאשר צוה יהוה את־משה ויהרגו כל־זכר: They took the field against Midian, as הווי had commanded Moses, and slew every male.
- 8 ואת־מלכי מדן הרגו על־חלליהם את־אוי ואת־לקם ואת־צור ואת־חור ואת־לבע חמשת מלכי מדן ואת בלעם בן־בעור הרגו בחרב: Along with their other victims, they slew the kings of Midian: Evi, Rekem, Zur, Hur, and Reba, the five kings of Midian. They also put Balaam son of Beor to the sword.
- 9 וישבו בני־ישראל את־נשי מדן ואת־טפם ואת כל־בהמתם ואת־כל־מקניהם ואת־כל־חילם בזו: The Israelites took the women and other noncombatants* of the Midianites captive, and seized as booty all their beasts, all their herds, and all their wealth.
- 10 ואת כל־עריהם במושבתם ואת כל־טירתם שרפו באש: And they destroyed by fire all the towns in which they were settled, and their encampments.

- וַיִּקְחוּ אֶת־כָּל־הַשָּׁלָל וְאֶת כָּל־הַמִּלְקוֹת בָּאָדָם וּבַבְּהֵמָה:
- וַיָּבִיאוּ אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־עֲלֵעָזָר הַכֹּהֵן וְאֶל־עֲדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשְּׁבִי וְאֶת־הַמִּלְקוֹת וְאֶת־הַשָּׁלָל אֶל־הַמַּחֲנֶה אֶל־עֶרְבַת מוֹאָב אֲשֶׁר עַל־יַרְדֵּן יֶרֶחוֹ:
- וַיֵּצְאוּ מֹשֶׁה וְעֲלֵעָזָר הַכֹּהֵן וְכָל־נְשֵׂאֵי הָעֵדָה לִקְרֹאתָם אֶל־מַחֲוֶז לַמַּחֲנֶה:
- וַיִּקְצַף מֹשֶׁה עַל פְּקוּדֵי הַחֵיִל שָׂרֵי הָאֲלָפִים וְשָׂרֵי הַמֵּאוֹת הַבָּאִים מִצִּבְאָה הַמִּלְחָמָה:
- וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מֹשֶׁה הֲחַיִּיתֶם כָּל־נִקְבָּה:
- הֵן הִנֵּה הָיוּ לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּדִבְרֵי בַלְעָם לְמַסְר־מַעַל בַּיהוָה עַל־דִּבְרֵי־פָעוֹר וַתְּהִי הַמִּגַּפָּה בְּעֵדַת יְהוָה:
- וַעֲתָה הֲרֹגוּ כָל־זָכָר בְּטָף וְכָל־אִשָּׁה יָדְעַת אִישׁ לְמִשְׁכָּב זָכָר הָרֹגוּ:
- וְכָל הַטָּף בְּנָשִׁים אֲשֶׁר לֹא־יָדְעוּ מִשְׁכָּב זָכָר הַחֲיוּ לָכֶם:
- וְאַתֶּם חֲנוּ מַחֲוֶז לַמַּחֲנֶה שִׁבְעַת יָמִים כָּל הָרֹג לָפֶשׁ וְכָל נֹנֵעַ בְּחִלָּל תִּתְחַטְּאוּ בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי אַתֶּם וּשְׁבִיכֶם:
- וְכָל־בִּגְד וְכָל־כְּלִי־עוֹר וְכָל־מַעֲשֵׂה עֵצִים וְכָל־כְּלִי־עֹץ תִּתְחַטְּאוּ:
- וַיֹּאמֶר אֲלֵעָזָר הַכֹּהֵן אֶל־אֲנָשֵׁי הַצִּבָּא הַבָּאִים לַמִּלְחָמָה זֹאת חֻקַּת הַתּוֹלָה אֲשֶׁר־צֻוְּהָ יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה:
- אֶךְ אֶת־הַזָּהָב וְאֶת־הַכֶּסֶף אֶת־הַנְּחֹשֶׁת אֶת־הַבְּרָזֶל אֶת־הַבַּדִּיל וְאֶת־הָעֹפֶרֶת:
- כָּל־דָּבָר אֲשֶׁר־יָבֹא בָאֵשׁ תַּעֲבִירוּ בָאֵשׁ וְטָהָר אֵין בָּמִי נָדָה יִתְחַטְּא וְכָל אֲשֶׁר לֹא־יָבֹא בָאֵשׁ תַּעֲבִירוּ בַּמֵּי־מִיָּם:
- וּכְבִּסְתֶּם בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְטָהַרְתֶּם וְאַחֲרַיִם תִּבְּאוּ אֶל־הַמַּחֲנֶה:
- וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:
- 11 They gathered all the spoil and all the booty, human and beast,
- 12 and they brought the captives, the booty, and the spoil to Moses, Eleazar the priest, and the Israelite community leadership,* at the camp in the steppes of Moab, at the Jordan near Jericho.
- 13 Moses, Eleazar the priest, and all the chieftains of the community came out to meet them outside the camp.
- 14 Moses became angry with the commanders of the army, the officers of thousands and the officers of hundreds, who had come back from the military campaign.
- 15 Moses said to them, “You have spared every female!
- 16 Yet they are the very ones who, at the bidding of Balaam, induced* the Israelites to trespass against יהוה in the matter of Peor, so that יהוה’s community was struck by the plague.
- 17 Now, therefore, slay every male among the noncombatants,* and slay also every woman who has known a man carnally;
- 18 but spare every female noncombatant* who has not had carnal relations with a man.
- 19 “You shall then stay outside the camp seven days; every one among you or among your captives who has slain a person or touched a corpse shall purify himself on the third and seventh days.
- 20 You shall also purify every cloth, every article of skin, everything made of goats’ hair, and every object of wood.”
- 21 Eleazar the priest said to the troops who had taken part in the fighting, “This is the ritual law that יהוה has enjoined upon Moses:
- 22 Gold and silver, copper, iron, tin, and lead—
- 23 any article that can withstand fire—these you shall pass through fire and they shall be pure, except that they must be purified with water of lustration; and anything that cannot withstand fire you must pass through water.
- 24 On the seventh day you shall wash your clothes and be pure, and after that you may enter the camp.”
- 25 יהוה said to Moses:

- 26 “You and Eleazar the priest and the family heads of the community take an inventory of the booty that was captured, human and beast, and divide the booty equally between the combatants who engaged in the campaign and the rest of the community.
- 27 You shall exact a levy for יהוה: in the case of the warriors who engaged in the campaign, one item in five hundred, of persons, oxen, asses, and sheep,
- 28 shall be taken from their half-share and given to Eleazar the priest as a contribution to יהוה;
- 29 and from the half-share of the other Israelites you shall withhold one in every fifty human beings as well as cattle, asses, and sheep—all the animals—and give them to the Levites, who attend to the duties of יהוה’s Tabernacle.”
- 30 Moses and Eleazar the priest did as יהוה commanded Moses.
- 31 The amount of booty, other than the spoil that the troops had plundered, came to 675,000 sheep,
- 32 72,000 head of cattle,
- 33 61,000 asses,
- 34 and a total of 32,000 human beings, namely, the females* who had not had carnal relations.
- 35 Thus, the half-share of those who had engaged in the campaign [was as follows]: The number of sheep was 337,500,
- 36 and יהוה’s levy from the sheep was 675;
- 37 the cattle came to 36,000, from which יהוה’s levy was 72;
- 38 the asses came to 30,500, from which יהוה’s levy was 61.
- 39 And the number of human beings was 16,000, from which יהוה’s levy was 32.
- 40 Moses gave the contributions levied for יהוה to Eleazar the priest, as יהוה had commanded Moses.
- 41 As for the half-share of the other Israelites, which Moses withdrew from those who had taken the field,
- 42 that half-share of the community consisted of 337,500 sheep,
- וְאַתָּה וְעִלְיָזָר הַכֹּהֵן וְרֹאשֵׁי אֲבוֹת הָעֵדָה:
- וְחִצִּיתָ אֶת־הַמִּלְקוֹחַ בֵּין תַּפְשֵׁי הַמִּלְחָמָה הַיִּצָּאִים לְצָבָא וּבֵין כָּל־הָעֵדָה:
- וְהִרְמִיתָ מִכֶּסֶּ לַיהוָה מֵאֵת אֲנָשֵׁי הַמִּלְחָמָה הַיִּצָּאִים לְצָבָא אֶחָד נֶפֶשׁ מִחֲמַשׁ הַמָּאוֹת מִן־הָאֶדָם וּמִן־הַבָּקָר וּמִן־הַחֲמֹרִים וּמִן־הַצֹּאן:
- מִמִּחְצֵיתָם תִּקְחוּ וְנָתַתָּה לְעִלְיָזָר הַכֹּהֵן תְּרוּמַת יְהוָה:
- וּמִמִּחְצֵת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל תִּקַּח | אֶחָד | אֶחָד מִן־הַחֲמֹשִׁים מִן־הָאָדָם מִן־הַבָּקָר מִן־הַחֲמֹרִים וּמִן־הַצֹּאן מִכָּל־הַבְּהֵמָה וְנָתַתָּה אֹתָם לְלוֹוִים שֹׁמְרֵי מִשְׁמַרְתָּ מִשְׁכַּן יְהוָה:
- וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה וְעִלְיָזָר הַכֹּהֵן כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה:
- וַיְהִי הַמִּלְקוֹחַ יְתֵר הַבֹּז אֲשֶׁר בָּזְזוּ עִם הַצָּבָא צֹאן שֵׁשׁ־מֵאוֹת אֶלֶף וְשִׁבְעִים אֶלֶף וְחֲמֵשֶׁת אֶלְפִים:
- וּבָקָר שְׁנַיִם וְשִׁבְעִים אֶלֶף:
- וְחֲמֹרִים אֶחָד וְשִׁשִּׁים אֶלֶף:
- וְנֶפֶשׁ אָדָם מִן־הַנָּשִׁים אֲשֶׁר לֹא־יָדְעוּ מִשְׁכָּב זָכָר כָּל־נֶפֶשׁ שְׁנַיִם וְשָׁלֹשִׁים אֶלֶף:
- וַתְּהִי הַמִּחְצָה חֲלֶק הַיִּצָּאִים בַּצָּבָא מִסֹּפֶר הַצֹּאן שֵׁשׁ־מֵאוֹת אֶלֶף וְשָׁלֹשִׁים אֶלֶף וְשִׁבְעֵת אֶלְפִים וְחֲמַשׁ מֵאוֹת:
- וַיְהִי הַמֶּכֶס לַיהוָה מִן־הַצֹּאן שֵׁשׁ מֵאוֹת חֲמֵשׁ וְשִׁבְעִים:
- וְהַבָּקָר שֵׁשָׁה וְשָׁלֹשִׁים אֶלֶף וּמִכֶּסֶּ לַיהוָה שְׁנַיִם וְשִׁבְעִים:
- וְחֲמֹרִים שְׁלֹשִׁים אֶלֶף וְחֲמַשׁ מֵאוֹת וּמִכֶּסֶּ לַיהוָה אֶחָד וְשִׁשִּׁים:
- וְנֶפֶשׁ אָדָם שֵׁשָׁה עֶשֶׂר אֶלֶף וּמִכֶּסֶּ לַיהוָה שְׁנַיִם וְשָׁלֹשִׁים נֶפֶשׁ:
- וַיִּתֵּן מֹשֶׁה אֶת־מִכֶּס תְּרוּמַת יְהוָה לְעִלְיָזָר הַכֹּהֵן כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה:
- וּמִמִּחְצֵית בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר חָצָה מֹשֶׁה מִן־הָאֲנָשִׁים הַצָּבָאִים:
- וַתְּהִי מִחְצֵת הָעֵדָה מִן־הַצֹּאן שֵׁשׁ־מֵאוֹת אֶלֶף וְשָׁלֹשִׁים אֶלֶף שִׁבְעֵת אֶלְפִים וְחֲמַשׁ מֵאוֹת:

- 44 36,000 head of cattle,
45 30,500 asses,
46 and 16,000 human beings.
- 47 From this half-share of the Israelites, Moses withheld one in every fifty humans and animals; and he gave them to the Levites, who attended to the duties of the הוֹדִי's Tabernacle, as הוֹדִי had commanded Moses.
- 48 The commanders of the troop divisions, the officers of thousands and the officers of hundreds, approached Moses.
- 49 They said to Moses, "Your servants have made a check of the warriors in our charge, and not one of us is missing.
- 50 So we have brought as an offering to הוֹדִי such articles of gold as each of us came upon: armlets, bracelets, signet rings, earrings, and pendants,* that expiation may be made for our persons before הוֹדִי."
- 51 Moses and Eleazar the priest accepted the gold from them, all kinds of wrought articles.
- 52 All the gold that was offered by the officers of thousands and the officers of hundreds as a contribution to הוֹדִי came to 16,750 shekels.—
- 53 But in the ranks, everyone kept his booty for himself.—
- 54 So Moses and Eleazar the priest accepted the gold from the officers of thousands and the officers of hundreds and brought it to the Tent of Meeting, as a reminder in behalf of the Israelites before הוֹדִי.

32

- 1 The Reubenites and the Gadites owned cattle in very great numbers. Noting that the lands of Jazer and Gilead were a region suitable for cattle,
- 2 the Gadite and Reubenite [leaders] came to Moses, Eleazar the priest, and the chieftains of the community, and said,
- 3 "Ataroth, Dibon, Jazer, Nimrah, Heshbon, Elealeh, Sebam, Nebo, and Beon—
- וּמִקְנֵהוּ | רַב הָיָה לְבְנֵי רְאוּבֵן וּלְבְנֵי גָד עֲצוֹם מְאֹד וַיֵּרְאוּ אֶת־אֶרֶץ יַעֲזֹר וְאֶת־אֶרֶץ גִּלְעָד וְהִנֵּה הַמָּקוֹם מְקוֹם מִקְנֵה:
- וַיָּבֹאוּ בְנֵי־גָד וּבְנֵי רְאוּבֵן וַיֹּאמְרוּ אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אֱלֶעָזָר הַכֹּהֵן וְאֶל־נְשִׂי־הָעֵדָה לֵאמֹר:
- עֲטָרוֹת וְדִיבּוֹן וַיַּעֲזָר וְנִמְרָה וְחֶשְׁבוֹן וְאֶלְעָלָה וְשֶׁבָם וְנֶבֹ וְבִעֹן:

- הָאָרֶץ אֲשֶׁר הָכָה יְהוָה לִפְנֵי עַדְתִּי יִשְׂרָאֵל אֶרֶץ מִקְנָה הִוא וְלַעֲבָדֶיךָ מִקְנָה: 4 the land that הוֹדִי has conquered for the community of Israel—is cattle country, and your servants have cattle.
- וַיֹּאמְרוּ אִם־מִצָּאֵנוּ חֵן בְּעֵינֶיךָ יִתֵּן אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת לַעֲבָדֶיךָ לְאֶחָזָה אֶל־תַּעֲבִרְנוּ אֶת־חִיזְרְךָ: 5 It would be a favor to us,” they continued, “if this land were given to your servants as a holding; do not move us across the Jordan.”
- וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לַבְּנֵי־גַד וְלַבְּנֵי רְאוּבֵן הָאֲחִיכֶם יָבֹאוּ לְמִלְחָמָה וְאַתֶּם תָּשֻׁבוּ פֹה: 6 Moses replied to the Gadites and the Reubenites, “Are your brothers to go to war while you stay here?”
- וְלָמָּה (תִּנּוּאוּן) [תִּנְיָאוֹן] אֶת־לֵב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִעֲבֹר אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נָתַן לָהֶם יְהוָה: 7 Why will you turn the minds of the Israelites from crossing into the land that הוֹדִי has given them?
- כֹּה עָשׂוּ אֲבֹתֵיכֶם בְּשַׁלְּחִי אֹתָם מִקְדֵּשׁ בְּרִנֵּעַ לְרֹאוֹת אֶת־הָאָרֶץ: 8 That is what your fathers did when I sent them from Kadesh-barnea to survey the land.
- וַיַּעֲלוּ עַד־נַחַל אֶשְׁכּוֹל וַיִּרְאוּ אֶת־הָאָרֶץ וַיִּזְיֵאוּ אֶת־לֵב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְבִלְתִּי־בֹא אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נָתַן לָהֶם יְהוָה: 9 After going up to the wadi Eshcol and surveying the land, they turned the minds of the Israelites from invading the land that הוֹדִי had given them.
- וַיִּחְרָאֶף יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא וַיִּשָּׁבַע לֵאמֹר: 10 Thereupon הוֹדִי was incensed and swore,
- אִם־יִרְאוּ הָאֲנָשִׁים הָעֲלִיִּים מִמִּצְרַיִם מִבְּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמִעֲלָהּ אֶת הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב כִּי לֹא־מִלְאוּ אֶחָדִי: 11 ‘None of the men* from twenty years up who came out of Egypt shall see the land that I promised on oath to Abraham, Isaac, and Jacob, for they did not remain loyal to Me—
- בִּלְתִּי כָלֹב בֶּן־יִפְנֶה הַקִּנִּזִּי וַיְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נֹון כִּי מִלְאוּ אֶחָדִי יְהוָה: 12 none except Caleb son of Jephunneh the Kenizzite and Joshua son of Nun, for they remained loyal to הוֹדִי.’
- וַיִּחְרָאֶף יְהוָה בִּישְׂרָאֵל וַיִּנְעַם בַּמִּדְבָּר אַרְבָּעִים שָׁנָה עַד־תָּתֵן כָּל־הָדֹר הָעֹשֶׂה הָרָע בְּעֵינֵי יְהוָה: 13 הוֹדִי, incensed at Israel, made them wander in the wilderness for forty years, until the whole generation that had provoked הוֹדִי’s displeasure was gone.
- וְהִנֵּה קִמַּתָּם תַּחַת אֲבֹתֵיכֶם תִּרְבּוּת אֲנָשִׁים חַטָּאִים לִסְפוֹת עוֹד עַל חֲרוֹן אַף־יְהוָה אֶל־יִשְׂרָאֵל: 14 And now you, a breed of sinful fellows,* have replaced your fathers, to add still further to הוֹדִי’s wrath against Israel.
- כִּי תִשׁוּבוּן מֵאַחֲרָיו וַיִּסַּף עוֹד לְהַנִּיחוֹ בַּמִּדְבָּר וְשַׁחַתָּם לְכָל־הָעָם הַזֶּה: 15 If you turn away from [God], who then abandons them once more in the wilderness, you will bring calamity upon all this people.”
- וַיִּנָּשׂוּ אֵלָיו וַיֹּאמְרוּ גְּדֵרֶת צֹאן נִבְנָה לְמִקְנֵנוּ פֹה וְעָרִים לְטַפָּנוּ: 16 Then they stepped up to him and said, “We will build here sheepfolds for our flocks and towns for our children.
- וְנִזְחֲנוּ נִחְלָץ חֲשִׁים לִפְנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל עַד אֲשֶׁר אִם־הִבִּיאֵנָם אֶל־מְקוֹמָם וַיֵּשֶׁב טַפָּנוּ בְּעָרֵי הַמִּבְצָר מִפְּנֵי יִשְׁבֵּי הָאָרֶץ: 17 And we will hasten* as shock-troops in the van of the Israelites until we have established them in their home, while our children stay in the fortified towns because of the inhabitants of the land.
- לֹא נָשׁוּב אֶל־בְּתֻיֵּנוּ עַד הַתְּנַחֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ נַחֲלָתוֹ: 18 We will not return to our homes until the Israelites—every one of them—are in possession of their portion.

- 19 But we will not have a share with them in the territory beyond the Jordan, for we have received our share on the east side of the Jordan.”
- 20 Moses said to them, “If you do this, if you go to battle as shock-troops, at the instance of הוהי, and every shock-fighter among you crosses the Jordan, at the instance of הוהי, until [God] has personally dispossessed the enemies,
- 22 and the land has been subdued, at the instance of הוהי, and then you return—you shall be clear before הוהי and before Israel; and this land shall be your holding under הוהי.
- 23 But if you do not do so, you will have sinned against הוהי; and know that your sin will overtake you.
- 24 Build towns for your children and sheepfolds for your flocks, but do what you have promised.”
- 25 The Gadites and the Reubenites answered Moses, “Your servants will do as my lord commands.
- 26 Our children, our wives, our flocks, and all our other livestock will stay behind* in the towns of Gilead;
- 27 while your servants, all those recruited for war, cross over, at the instance of הוהי, to engage in battle—as my lord orders.”
- 28 Then Moses gave instructions concerning them to Eleazar the priest, Joshua son of Nun, and the family heads of the Israelite tribes.
- 29 Moses said to them, “If every shock-fighter among the Gadites and the Reubenites crosses the Jordan with you to do battle, at the instance of הוהי, and the land is subdued before you, you shall give them the land of Gilead as a holding.
- 30 But if they do not cross over with you as shock-troops, they shall receive holdings among you in the land of Canaan.”
- 31 The Gadites and the Reubenites said in reply, “Whatever הוהי has spoken concerning your servants, that we will do.
- 32 We ourselves will cross over as shock-troops, at the instance of הוהי, into the land of Canaan; and we shall keep our hereditary holding across the Jordan.”*
- כי לא ננחל אתם מעבר לירדן והלאה כי באה נחלתנו אלינו מעבר הירדן מזרחה:
- ויאמר אליהם משה אם תעשו ואתהדבר הזה אם תחלצו לפני יהוה למלחמה:
- ועבר לכם כל־חלוץ את־הירדן לפני יהוה עד הורישו את־אֹיְבֵיו מפניו:
- ונכבשה הארץ לפני יהוה ואתר תשבו והייתם נקים מיהוה ומישראל והייתה הארץ הזאת לכם לאחזה לפני יהוה:
- ואם־לא תעשו כן הנה חטאתם ליהוה ודעו חטאתכם אשר תמצא אתכם:
- בני־לכם ערים לטפכם וגדרת לצנאכם והיצא מפיכם תעשו:
- ויאמר בני־גד ובני ראובן אל־משה לאמר עבדיך יעשו כאשר אֹדני מצוה:
- טפנו נשינו מקננו וכל־בהמתנו יהיו־שם בערי הגלעד:
- ועבדיך יעברו כל־חלוץ צבא לפני יהוה למלחמה כאשר אֹדני דבר:
- ויצו להם משה את אלעזר הכהן ואת יהושע בן־נון ואת־ראשי אבות המטות לבני ישראל:
- ויאמר משה אליהם אם יעברו בני־גד ובני־ראובן | אתכם את־הירדן כל־חלוץ למלחמה לפני יהוה ונכבשה הארץ לפניכם ונתתם להם את־ארץ הגלעד לאחזה:
- ואם־לא יעברו חלוצים אתכם ונאחזו בתכם בארץ כנען:
- ויענו בני־גד ובני ראובן לאמר את אשר דבר יהוה אלי־עבדיך כן נעשה:
- נחנו נעבר חלוצים לפני יהוה ארץ כנען ואתנו אחזת נחלתנו מעבר לירדן:

- וַיִּתֵּן לָהֶם | מֹשֶׁה לְבִנְיָגָד וְלִבְלִי רְאוּבֵן וְלַחֲצִי | שֶׁבֶט | מְנַשֶּׁה
בְּיִיֶסֶף אֶת־מַמְלַכַת סִיחֹן מֶלֶךְ הָאֲמֹרִי וְאֶת־מַמְלַכַת עֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן
הָאָרֶץ לְעֵלֶיהָ בְּגִבְלַת עָרֵי הָאָרֶץ סָבִיב:
- 33 So Moses assigned to them—to the Gadites, the Reubenites, and the half-tribe of Manasseh son of Joseph—the kingdom of Sihon king of the Amorites and the kingdom of King Og of Bashan, the land with its various cities and the territories of their surrounding towns.
- וַיִּבְנוּ בְנֵי־גָד אֶת־דִּיבּוֹן וְאֶת־עַטְרוֹת וְאֶת־עֲרֹעֵר:
- 34 The Gadites rebuilt Dibon, Ataroth, Aroer,
- וְאֶת־עַטְרוֹת שׁוֹפָן וְאֶת־יַעְזֵר וַיִּגְבְּהוּ:
- 35 Atroth-shophan, Jazer, Jogbehah,
- וְאֶת־בֵּית נִמְרָה וְאֶת־בֵּית הָרָן עָרֵי מְבָצָר וְגִדְרוֹת צֹאן:
- 36 Beth-nimrah, and Beth-haran as fortified towns or as enclosures for flocks.
- וּבְנֵי רְאוּבֵן בָּנוּ אֶת־חֶשְׁבוֹן וְאֶת־אֵלְעָלָא וְאֶת־קִרְיַתְחַיִּים:
- 37 The Reubenites rebuilt Heshbon, Elealeh, Kiriathaim,
- וְאֶת־נֶבֹו וְאֶת־בָּעַל מְעֹון מוֹסֶבֶת שֵׁם וְאֶת־שִׁבְמָה וַיִּקְרְאוּ בְשֵׁמֹת
אֶת־שְׁמוֹת הָעָרִים אֲשֶׁר בָּנוּ:
- 38 Nebo, Baal-meon—some names being changed—and Sibmah; they gave [their own] names to towns that they rebuilt.*
- וַיֵּלְכוּ בְנֵי מַכִּיר בֶּן־מְנַשֶּׁה גִּלְעָדָה וַיִּלְכְּדוּהָ וַיּוֹרְשׁוּ אֶת־הָאֲמֹרִי
אֲשֶׁר־בָּהּ:
- 39 The descendants of Machir son of Manasseh went to Gilead and captured it, dispossessing the Amorites who were there;
- וַיִּתֵּן מֹשֶׁה אֶת־גִּלְעָד לְמַכִּיר בֶּן־מְנַשֶּׁה וַיֵּשֶׁב בָּהּ:
- 40 so Moses gave Gilead to Machir son of Manasseh, and he settled there.
- וַיֵּאֵר בֶּן־מְנַשֶּׁה הָלַךְ וַיִּלְכֹּד אֶת־חֻתִּיָּהֶם וַיִּקְרָא אֶתְּהֶן חֻתֹּת
יָאִיר:
- 41 Jair son of Manasseh went and captured their villages,* which he renamed Havvoth-jair.*
- וַנִּבַּח הָלַךְ וַיִּלְכֹּד אֶת־קֶנֶת וְאֶת־בְּנֵיהָ וַיִּקְרָא לָהּ נִבַּח בְּשֵׁמוֹ:
- 42 And Nobah went and captured Kenath and its dependencies, renaming it Nobah after himself.